

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesverwaltungsgericht — Výklad čl. 2 písm. c) a čl. 9 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany (Úř. věst. L 304, s. 12) — Podmínky pro uznání postavení uprchlíka — Dostatečně vážná povaha aktu pronásledování — Akty pákistánských orgánů, které mají za cíl omezit činnost náboženského společenství Ahmadiyya

Výrok

- 1) Článek 9 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, které z jiných důvodů potřebují mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany, musí být vykládán v tom smyslu, že:

— každý zásah do svobody náboženského vyznání, který porušuje čl. 10 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, nemůže představovat „akt pronásledování“ ve smyslu uvedeného ustanovení směrnice;

— existence aktu pronásledování může vyplývat ze zásahu do vnějšího projevu uvedené svobody a

— pro účely posouzení, zda zásah do práva na svobodu náboženského vyznání, který porušuje čl. 10 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, může představovat „akt pronásledování“, musejí příslušné orgány s ohledem na osobní situaci dotyčné osoby ověřit, zda této osobě z důvodu výkonu této svobody v zemi původu vznikne skutečné nebezpečí spočívající zejména v tom, že bude pronásledována či s ní bude jeden z původců uvedených v článku 6 směrnice 2004/83 zacházet nelidským či ponižujícím způsobem, anebo jí uloží nelidský či ponižující trest.

- 2) Článek 2 písm. c) směrnice 2004/83 musí být vykládán v tom smyslu, že obavy žadatele před pronásledováním jsou oprávněné, jestliže příslušné orgány s ohledem na osobní situaci žadatele mají za to, že je důvodné domnívat se, že po jeho návratu do země původu bude vykonávat náboženské akty, které jej vystaví skutečnému nebezpečí pronásledování. Při individuálním posuzování žádosti směřující k získání postavení uprchlíka uvedené orgány od žadatele nemohou důvodně očekávat, že se těchto náboženských aktů vzdá.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. září 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) — Spojené království) — Secretary of State for the Home Department v. Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman

(Věc C-83/11) ⁽¹⁾

(„Směrnice 2004/38/ES — Právo občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států — Článek 3 odst. 2 — Povinnost usnadnit vstup a pobyt „ostatních rodinných příslušníků“ vyživovaných občanem Unie v souladu s vnitrostátními právními předpisy“)

(2012/C 331/09)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Secretary of State for the Home Department

Odpůrci: Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Upper Tribunal — Výklad čl. 3 odst. 2 a čl. 10 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, s. 77; Zvl. vyd. 05/05, s. 46) — Pojem „ostatní rodinný příslušník“ občana Unie ve smyslu čl. 3 odst. 2 směrnice — Závislí rodinní příslušníci manželského páru, v němž jeden z manželů je státním příslušníkem třetí země — Rodinní příslušníci, kteří nejsou příbuznými manželského páru v přímé vzestupné linii

Výrok

- 1) Článek 3 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS musí být vykládán v tom smyslu:

⁽¹⁾ Úř. věst. C 130, 30.4.2011.
Úř. věst. C 173, 11.6.2011.

- že členské státy nemají povinnost vyhovět každé žádosti o vstup nebo pobyt podané rodinnými příslušníky občana Unie, na které se nevztahuje definice v čl. 2 bodu 2 uvedené směrnice, přestože v souladu s jejím čl. 10 odst. 2 prokáží, že jsou osobami vyživovanými uvedeným občanem;
 - že členské státy nicméně musí dbát na to, aby jejich vnitrostátní předpisy zahrnovaly kritéria, která uvedeným osobám umožní dosáhnout rozhodnutí o jejich žádosti o vstup a pobyt, jež bude vydáno na základě pečlivého posouzení jejich osobních poměrů a v případě zamítavého rozhodnutí bude odůvodněno;
 - že členské státy mají širokou posuzovací pravomoc ohledně volby uvedených kritérií, jež však musí být v souladu s obvyklým smyslem výrazu „usnadnění“, jakož i výrazů, které se týkají závislosti, použitých v uvedeném čl. 3 odst. 2, a jež nezbaví toto ustanovení jeho užitečného účinku; a
 - že každý žadatel má právo na to, aby bylo ověřeno soudem, zda vnitrostátní právní úprava i její uplatňování splňují tyto podmínky.
- 2) K tomu, aby určitá osoba spadala do kategorie rodinného příslušníka „vyživovaného“ občanem Unie uvedené v čl. 3 odst. 2 směrnice 2004/38, musí stav závislosti existovat v zemi, z níž přijíždí dotyčný rodinný příslušník, a to alespoň v době, kdy žádá o připojení se k občanovi Unie, na něhož je odkázán výživou.
- 3) Článek 3 odst. 2 směrnice 2004/38 musí být vykládán v tom smyslu, že členské státy mohou při výkonu své posuzovací pravomoci uložit zvláštní požadavky týkající se povahy a doby trvání závislosti, pokud budou tyto požadavky v souladu s obvyklým smyslem výrazů týkajících se závislosti uvedené v čl. 3 odst. 2 prvním pododstavci písm. a) směrnice 2004/38 a nezbaví toto ustanovení jeho užitečného účinku.
- 4) Otázka, zda vydání pobytové karty uvedené v článku 10 směrnice 2004/38 může podléhat požadavku, aby stav závislosti ve smyslu čl. 3 odst. 2 prvního pododstavce písm. a) této směrnice dále trval v hostitelském členském státě, nespadá do působnosti uvedené směrnice.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 6. září 2012 — August Storck KG v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-96/11 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Trojrozměrné označení ve formě čokoládové myši“)

(2012/C 331/10)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: August Storck KG (zástupce: T. Reher et Staub, advokát)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: R. Manea a G. Schneider, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) ze dne 17. prosince 2010, Storck v. OHIM (T-13/09), kterým Tribunál zamítl žalobu na neplatnost proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 12. listopadu 2008, kterým se zamítá odvolání proti rozhodnutí průzkumového referenta, jímž se zamítá zápis trojrozměrného označení ve formě čokoládové myši jako ochranné známky Společenství pro některé výrobky zařazené do třídy 30 — Rozlišovací způsobilost ochranné známky

Výrok

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) August Storck KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 145, 14.5.2011.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 152, 21.5.2011.